

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3388/2020. (X. 22.) AB VÉGZÉSE

utólagos normakontroll-indítvány és jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítására irányuló indítvány visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa jogszabály Alaptörvénnyel való összhangjának utólagos vizsgálata és nemzetközi szerződésbe ütközésének vizsgálata tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

1. Az Alkotmánybíróság a veszélyhelyzettel összefüggésben a nemzetgazdaság stabilitásának érdekében szükséges intézkedésekről szóló 135/2020. (IV. 17.) Korm. rendelet, valamint a Göd város közigazgatási területén különleges gazdasági övezet kijelöléséről szóló 136/2020. (IV. 17.) Korm. rendelet nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítására irányuló indítványt visszautasítja.

2. Az Alkotmánybíróság a veszélyhelyzettel összefüggésben a nemzetgazdaság stabilitásának érdekében szükséges intézkedésekről szóló 135/2020. (IV. 17.) Korm. rendelet, valamint a Göd város közigazgatási területén különleges gazdasági övezet kijelöléséről szóló 136/2020. (IV. 17.) Korm. rendelet alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés e) és f) pontja, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 24. § (1) bekezdése, valamint a 32. § (1) és (2) bekezdése alapján 59 országgyűlési képviselő fordult az Alkotmánybírósághoz. Indítványukban a veszélyhelyzettel összefüggésben a nemzetgazdaság stabilitásának érdekében szükséges intézkedésekről szóló 135/2020. (IV. 17.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R1.), valamint a Göd város közigazgatási területén különleges gazdasági övezet kijelöléséről szóló 136/2020. (IV. 17.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R2.) alaptörvény-ellenességének megállapítását és a hatálybalépésének időpontjára visszamenőleges hatályú megsemmisítését kérték. Az indítványozók szerint az R1. és az R2. ellentétesek az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésével (szükségesség-arányosság elve), B) cikk (1) bekezdésével (jogállamiság elve, visszaható hatályú jogalkotás tilalma és kellő felkészülési idő), a XIII. cikk (1) és (2) bekezdéseivel (tulajdonhoz való jog), XV. cikk (2) bekezdésével (diszkrimináció tilalom), valamint ezekkel összefüggésben az Alaptörvény 32. cikk (1) bekezdés e) pontjával (önkormányzati tulajdonon fennálló tulajdonjog gyakorlása), az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésével (jogorvoslathoz való jog), az Alaptörvény 53. cikk (2) bekezdésével (a veszélyhelyzeti kormányrendeletekre vonatkozó alkotmányossági követelmények), valamint az Alaptörvény 54. cikk (2) bekezdésével (Alaptörvény alkalmazásának felfüggesztésére vonatkozó tilalom). Indítványukban az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdésének (nemzetközi jog és a magyar jog összhangja) sérelmére hivatkozással a támadott R1.-nek és R2.-nek a Helyi Önkormányzatok Európai Chartájába mint nemzetközi szerződésbe ütközését is állították.
- [2] 2. Az ügy háttere, hogy a COVID-19 járvány 2020 márciusában elérte Magyarországot, amelynek következtében a Kormány az Alaptörvény 53. cikk (2) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján 2020. március 11-én a 40/2020. (III. 11.) Korm. rendeletben (a továbbiakban: a veszélyhelyzet kihirdetéséről szóló Korm. rendelet) a veszélyhelyzet kihirdetéséről döntött, számos kérdésben rendeleti úton hozva törvényi rendelkezésektől eltérő szabályokat. Az Alaptörvény 53. cikk (3) bekezdésében foglalt 15 napos határidő elteltét követően az Országgyűlés a koronavírus elleni védekezésről szóló 2020. évi XII. törvénnyel (a továbbiakban: felhatalmazási törvény) a veszélyhelyzetet és a veszélyhelyzetben alkotott rendeletek hatályát a veszélyhelyzet megszűnéseig meghosszabbította. Az Alaptörvény 53. cikk (2) és (3) bekezdései, valamint a felhatalmazási törvény rendelkezései alapján a Kormány megalkotta az R1.-et, valamint a gödi különleges gazdasági övezet kijelöléséről szóló R2.-t. Az R1. általánosságban tartalmaz arra vonatkozó szabályokat, hogy a Kormány ún. különleges gazdasági övezetté nyilváníthat önkormányzati tulajdonban lévő területeket.

- [3] 3. Az indítványozók az R1. és az R2. egészségnek alaptörvény-ellenességét állították, illetve egyes konkrét rendeleti szabályok alaptörvény-ellenességéről is kifejtették álláspontjukat. Hivatkoztak arra, hogy az R1. nem ad definíciót arra, hogy a különleges gazdasági övezet pontosan mit jelent, és konkrétan milyen célból lehet létrehozni. Az R1. a különleges gazdasági övezetté nyilvánítás keretében kifejezetten arról rendelkezik, hogy ilyen esetben az övezetbe tartozó ingatlanok tulajdonjoga a megyei önkormányzatra száll át, arra vonatkozóan a helyi adók kivetésére és beszedésére, valamint egyéb önkormányzati hatáskörök gyakorlására a továbbiakban a megyei önkormányzat jogosult. Továbbá, amennyiben a rendelet hatálybalépését követő időszakra már a települési önkormányzat felé történt a különleges gazdasági övezettel érintett adóalanyok részéről befizetés, ennek is a megyei önkormányzat részére történő átcsoportosítását követeli meg.
- [4] Az R2. az R1.-ben foglalt rendelkezéseket alkalmazza a Göd Város Önkormányzatának tulajdonában álló jelentős területekre. Ennek következtében Göd város ingatlanainak tulajdonjoga mellett jelentős helyi adó bevételektől is eselik. Az R2. által elrendelten a megyei önkormányzat tulajdonába kerülő területek a Samsung gyár, illetve annak kiszolgálását jelentő területek, amely alapvető adóbevételt jelent az önkormányzatnak, továbbá korábban fejlesztések, beruházások történtek a területen. Az indítványozók arra is hivatkoztak, hogy a támadott kormányrendeletek érdemi alkotmányossági vizsgálata indokolt, azokra az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdése szerinti tilalom (hatáskör-korlátozás) nem alkalmazható.
- [5] 3.1. Az R1. alaptörvény-ellenességét az indítványozók azért állították, mert álláspontjuk szerint az az önkormányzati tulajdon elvonását teszi lehetővé, valamint az adókvetés és adóbeszedés jogának áthelyezését a megyei szintű önkormányzatokhoz, ezzel részben realizált bevételt von el a kormány és csoportosít át indokolás nélkül. Az indítványozók az Alaptörvény XIII. cikke által védett tulajdonhoz való jog megsértésére vonatkozóan kifejtették, hogy álláspontjuk szerint legitim cél nélkül került sor a támadott rendeleti szabályokkal az önkormányzat tulajdonának elvonására, hiszen ezen szabályok semmilyen értelmezhető, járványügyi védekezéssel összefüggő célt nem szolgálnak. Értelmezhető járványügyi közérdek hiányában a jogkorlátozás szükségessége és arányossága már fel sem vethető. Az indítványozók álláspontja az, hogy ilyen méretű, teljes és azonnali tulajdonelvonás bizonyosan nem volt szükséges, és a – nem azonosítható – közérdekhez képest bizonyosan aránytalan volt, hiszen az önkormányzat semmilyen kártalanításban vagy kompenzációban nem részesült. Az R1. és az R2. – bár formálisan a veszélyhelyzeti felhatalmazás keretében alkotott Korm. rendeletek – nem ideiglenes, átmeneti jellegű rendelkezéseket tartalmaznak. Még általánosságban, a különleges gazdasági övezetté nyilvánítás esetében esetleg értelmezhető lenne ezen átmeneti jelleg, az R1. és az R2. egyik központi szabályozási kérdésében azonban nem, ugyanis itt egy *ex lege* tulajdonszerzési jogcímet vezetnek be. Az indítványozók arra is hivatkoztak, hogy a felhatalmazási törvény adja meg az alkotmányos alapját és keretét a veszélyhelyzeti kormányrendeletek megalkotásának, ebből következően a felhatalmazási törvényben lévő alapjog-korlátozási tesztet minden kormányrendeletre közvetlenül alkalmazni kell, és ha az adott kormányrendelet megsérti azt, meg kell semmisíteni, hiszen a jogforrási hierarchiában magasabb szinten álló jogszabályt sért.
- [6] Az indítvány szerint a támadott rendeletek véglegesnek tűnő módon rendelkeznek a hatályuk alá eső helyrajzi számú ingatlanok tulajdonjogi kérdéséről. Konkrét rendelkezéseket tartalmaznak az ingatlanok szükség szerinti átminősítésére, a megyei önkormányzat részéről a tulajdonjog bejegyzése iránti kérelemre vonatkozó eljárásra. Azonban semmilyen rendelkezést nem tartalmaznak az eredeti állapotnak a veszélyhelyzet elmúltát követő helyreállítására, az ingatlanoknak az önkormányzat részére történő visszaadására. Ezzel a megoldással a veszélyhelyzeti szabályozás átmeneti jellegére nincsenek tekintettel, és az indítvány szerint átlépik az erre vonatkozó alkotmányos felhatalmazás kereteit is – áll az indítványban. Ugyanis jelen szabályozási tartalom mellett az R1. és R2. hiába veszíti hatályát a veszélyhelyzet megszűnésével, ez nem a veszélyhelyzet előtti állapot „visszahozását fogja eredményezni”. Amikor már megtörtént a tulajdonjog átruházása, hiába veszíti hatályát a speciális szabályokat létrehozó jogszabály, az érintett ingatlanok tulajdonjoga – erre vonatkozó szabályozás hiányában – a megyei önkormányzatnál fog maradni. Ennek eredményeként az R1. és az R2. gyakorlatilag az ingatlanoknak és az abból befolyó bevételeknek a kisajátítását rendelte el, azonban ennek minden garanciális és kompenzációs eleme nélkül. Bár a különleges jogrendre vonatkozó közös szabályok körében az Alaptörvény 54. cikk (1) bekezdése lehetőséget ad az alapjogok gyakorlásának felfüggesztésére, vagy az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerinti mértéken túli korlátozására, ez semmiképpen nem vezethet ahhoz az értelmezéshez, hogy mérlegelés nélkül teljesen kiüresíthető egy alapjog, ráadásul a veszélyhelyzeten túlmutató módon. Az indítványozók arra is hivatkoztak, hogy a tulajdonelvonás ellensúlyozására az azonnali, feltétlen és teljes kártalanítás alaptörvényi követelménye egyáltalán nem valósul meg. Göd Város Önkormányzata

ugyanis semmilyen kártalanításra nem jogosult az elvett ingatlanok ellenértékéért, ami ellentétes az Alkotmánybíróságnak a tulajdonhoz való joggal összefüggésben kifejtett gyakorlatával.

- [7] 3.2. Az indítványozók az Alaptörvény B) cikkének állított sérelme körében előadták, hogy a szabályozás a jogállamiság elvét megsértő módon született: ellentétes a kellő felkészülési idő követelményével és a visszamenőleges hatályú jogalkotás tilalmával is. Göd Város Önkormányzatának a helyi iparűzési adó alanyai előrehozottan adót fizettek. Ezen bevételek megjelentek az önkormányzat költségvetésében, azokat – főként a koronavírus okozta váratlan krízishelyzet következtében – elköltötte. Amennyiben most ezeket az összegeket előre nem látható módon vissza kell fizetnie, az beláthatatlan károkat okoz a költségvetésében. A már legálisan befolyt adóbevételeitől nem lehet ilyen módon megfosztani az önkormányzatot, amely ezekkel a bevételekkel számolt, de a jogalkotó utólagos jogi aktusával ezektől a bevételektől megfosztotta. Álláspontjuk szerint ez a visszamenőleges hatályú jogalkotás: egy már teljesebbé ment adójogi jogviszonyt változtatott meg utólag és teljesen az R1. Erre azonban nem lett volna szükség, a jogalkotó meghagyhatta volna a már befolyt adóbevételt az önkormányzatnál. Nem ezt tette, ami a tulajdonhoz való jog súlyos sérelmére vezetett a jogállamiság és a visszamenőleges hatályú jogalkotás tilalmának megsértése okán. Az önkormányzat a költségvetését az év közepén érő súlyos változásra ráadásul semmilyen felkészülési időt nem kapott. A tulajdonát érő elvonás így ebből az okból is sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiság elvének integráns részét képező kellő felkészülési idő követelményét.
- [8] 3.3. Az indítványozók előadták érveiket az önkormányzatiság és népképviselő elvének sérelmével kapcsolatban is. Az önkormányzatokat megillető hatáskörök, így a tulajdonost megillető jogok gyakorlása is a törvények rendelkezésein keresztül érvényesülnek. A különleges jogrend, így a veszélyhelyzet is lehetőséget ad rendeleti jogalkotás keretében a törvények rendelkezéseitől való eltérésre. Jelen esetben azonban nem egy törvény rendelkezésétől való eltérésről van szó (pl. adó mértékének maximálása, vagy a gazdálkodásunk egyes részletszabályainak korlátozása), hanem alapvető, önkormányzati autonómia és a gazdálkodás alapját képező, Alaptörvényben biztosított tulajdon elvonásáról, amely az alkotmánybírósági gyakorlattal összhangban nem tekinthető azonosnak a Magyar Állam tulajdonával. Jelen ügyben olyan fokú tulajdonelvonás történt, mely már a kötelező önkormányzati feladatok és hatáskör ellátását, és az önkormányzati közhatalom gyakorlásához szükséges anyagi feltételek biztosítását szinte teljesen ellehetetleníti – áll az indítványban. Mindez – az indítvány szerint – súlyosan sérti az Alaptörvény 32. cikk (1) bekezdés e) pontját. Az indítványozók arra is hivatkoztak, hogy az R1. és az R2. az önkormányzatiság teljes figyelmen kívül hagyásával is megalapozza az Alaptörvény 54. cikk (2) bekezdésében foglalt, az Alaptörvény alkalmazásának felfüggesztésére vonatkozó tilalom megsértését. Jelen ügyben a rendeletek olyan fokú sérelmét eredményezik az önkormányzati autonómia hatalommegosztásban betöltött szerepének, hogy teljes mértékben figyelmen kívül hagyják az alaptörvényi szintű rendelkezéseket is.
- [9] 3.4. A jogorvoslathoz való jog sérelme körében az indítványozók előadták, hogy az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében a normatív álcába bújtatott egyedi határozatok alkotmányellenesek. Az indítványozók szerint az önkormányzatra vonatkozóan normatív álcában – veszélyhelyzeti kormányrendelettel – valójában egyedi döntést hoztak, amikor az R2.-vel tulajdonát tőle elvonták. Ez ellen az egyedi határozat ellen semmilyen jogorvoslati út nem áll rendelkezésére. Mindezt az R2. ezen okból is alaptörvény-ellenes, sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdését.
- [10] 3.5. Az indítványozók végül az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésének, tehát a diszkrimináció tilalmának sérelmét állították. Indokolásként előadták, hogy Göd Város Önkormányzatán kívül az indítvány benyújtásának napjáig más önkormányzat nem szenvedte el a konkrét intézkedéseket, mi több, tudomásuk van olyan önkormányzatról, ahol ugyanilyen volumenű beruházás maradt önkormányzati „hatáskör” alatt, de az nem került át a megyei szintre.
- [11] Összegzésül: az R1. és az R2. az indítvány szerint az Alaptörvénybe ütközik. Ennek oka, hogy bárminemű legitím cél és közérdek megléte nélkül, diszkriminatív módon, jogorvoslati lehetőséget és kompenzációt nem biztosítva megfosztotta Göd Város Önkormányzatot a tulajdonától. Erre a lépésre nemhogy kellő, de semmilyen felkészülési időt nem biztosított a jogalkotó, az önkormányzati adóbevételek kapcsán pedig erre visszamenőleges hatállyal került sor.

- [12] 4. Az indítványozók a támadott R1. és R2. nemzetközi szerződésbe ütközését is állították. Ebben a körben arra hivatkoztak, hogy a Helyi Önkormányzatok Európai Chartájáról szóló, 1985. október 15-én, Strasbourgban kelt egyezmény kihirdetéséről szóló 1997. évi XV. törvénnyel (a továbbiakban: Charta) hirdette ki Magyarország a Helyi Önkormányzatok Európai Chartáját. Az indítványozók szerint a támadott kormányrendeletek ellentétesek a Charta 5. és 9. cikkével.
- [13] Az indítvány szerint a Charta 5. cikke alapján nem lehet megváltoztatni a helyi önkormányzatok határait az érintett közösségekkel való előzetes konzultáció, vagy ahol ezt törvény lehetővé teszi, esetleges helyi népszavazás nélkül, ahogyan erre a 3383/2018. (XII. 14.) AB határozat (a továbbiakban: Abh.) által felhívott „Magyarázó Jelentés” is utal. Az 5. cikkben foglalt garanciák a gyakorlatban ismert eljárási alkotmányosság nemzetközi szerződéses vetületei. Mivel ezen garanciák – különösen az R2. esetében – nem érvényesültek, ezért az indítványozók kérték az eljárási szempontból nemzetközi szerződésbe ütköző rendeletek alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [14] Indítványukban arra hivatkoztak, hogy az eljárási szabályok megsértése ugyanúgy irányadó a Charta 9. cikk 6. pontjával kapcsolatban, mivel a rendeleti szabályok megalkotása során nem kérték ki az érintett települési önkormányzatok véleményét.
- [15] A Charta 9. cikkével összefüggésben rámutattak arra is, hogy az R2. szerinti elvonás nyilvánvalóan nem minősíthető a Charta 9. cikk 5. pontja szerinti kiegyenlítési vagy azzal egyenértékű eljárásnak sem, mivel az elvonás nem a hátrányos helyzetű helyi önkormányzatok javára történik, hanem közvetlenül a területi önkormányzat számára. Amennyiben mégis kiegyenlítési eljárásnak fogná fel az Alkotmánybíróság a rendeletek szerinti konfiskatórius konstrukciót, úgy hivatkoztak az Abh. által kimunkált tesztre, miszerint a pénzügyi kiegyenlítési eljárások abszolút korlátozza a helyi önkormányzat feladat- és hatásköreinek ellátása. A jelen ügyben az indítvány szerint Göd város Önkormányzata eljutott erre a pontra. Ebből következően az indítvánnyal támadott szabályozás olyan szélsőséges esetet eredményez, amely a Charta 9. cikk 1. pontjának sérelmére vezet, a támadott szabályozás sérti a 9. cikk 2. pontja szerinti arányosság elvét.
- [16] 5. Az indítvány alapján indult eljárásban az Alkotmánybíróság elnöke az Ügyrend 16. § (5) bekezdés a) pontja alapján elrendelte az ügy soron kívüli elbírálását.
- [17] 6. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés e) pontja, és az Abtv. 24. § (1) bekezdése alapján az indítvány az arra jogosultaktól származik, azt a parlamenti képviselők több mint egy-negyede terjesztette elő. Az indítványozók az Abtv. 52. § (1b) bekezdése szerinti határozott kérelmet terjesztettek elő; megjelölték az Alaptörvény, illetve az Abtv. azon rendelkezéseit [Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés e) pont, Abtv. 24. § (1) bekezdés] amelyek megállapítják az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozók jogosultságát megalapozza [Abtv. 52. § (1b) bekezdés a) pont]. Előadták az eljárás megindításának az indokait [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont], továbbá megjelölték az Alkotmánybíróság által vizsgálendő jogszabályi rendelkezést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont] és az Alaptörvény, valamint a Charta megsértett rendelkezéseit [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont]. Az indítványozók indokolták, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés miatt ellentétes az Alaptörvény és a Charta indítványban felhívott rendelkezéseivel [Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pont] és kifejezett kérelmet terjesztettek elő a támadott jogszabályi rendelkezés *ex tunc* hatályú megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont].
- [18] 7. A Kormány az R1.-et és az R2.-t az Alaptörvény 53. cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott eredeti jogalkotói hatáskörben, a felhatalmazási törvény 3. § (1) bekezdése szerinti országgyűlési felhatalmazás alapján alkotta meg. A Kormány e rendeletet a nemzetgazdasági stabilitásának garantálása, a COVID-19 koronavírus fertőzés okozta tömeges megbetegedéssel járó humánjárvány negatív gazdasági következményeinek csökkentése érdekében, a munkahelyek tömeges elvesztésének elkerülése és a meglévő munkahelyek megőrzése vagy új munkahelyek létesítése céljából hozta meg.
- [19] 8. Az Országgyűlés a 2020. március 30-i ülésnapján fogadta el a felhatalmazási törvényt, mely a kihirdetését követő napon – március 31-én – lépett hatályba. E törvény 3. § (1) bekezdésében az Országgyűlés az Alaptörvény 53. cikk (3) bekezdése alapján felhatalmazta a Kormányt, hogy a veszélyhelyzetben az Alaptörvény 53. cikk (1) és (2) bekezdése szerinti kormányrendeletek hatályát a veszélyhelyzet megszűnéséig meghosszabbítsa.

Ennek értelmében az indítványozók által sérelmezett R1. és az R2. hatálya is meghosszabbodott a veszélyhelyzet megszüntetéséig.

- [20] 9. A veszélyhelyzet megszüntetéséről szóló 2020. évi LVII. törvény 2020. június 17-én került kihirdetésre. Ennek 1. §-a értelmében az Országgyűlés felhívta a Kormányt, hogy a veszélyhelyzet kihirdetéséről szóló Korm. rendelet szerinti veszélyhelyzetet az Alaptörvény 54. cikk (3) bekezdése szerint szüntesse meg. A 2. §-a kimondta a felhatalmazási törvény hatályvesztését, azonban ennek időpontját a 41/2020. (VI. 17.) ME határozat állapította meg, oly módon, hogy rögzítette: „a veszélyhelyzet kihirdetéséről szóló 40/2020. (III. 11.) Korm. rendelet szerinti veszélyhelyzet megszűnésének időpontja, mint hatálybalépési feltétel 2020. június 18. napján következik be”. A Kormány megalkotta a 2020. március 11-én kihirdetett veszélyhelyzet megszüntetéséről szóló 282/2020. (VI. 17.) Korm. rendeletet, mely a kihirdetését követő napon – 2020. június 18-án – lépett hatályba. Az indítványozók által sérelmezett jogszabályi rendelkezéseket tartalmazó R2. az Alaptörvény 53. cikk (4) bekezdése alapján a 282/2020. (VI. 17.) Korm. rendeletben meghatározott időponttól, azaz 2020. június 18-tól hatályát veszítette. Az R1.-et pedig a különleges gazdasági övezetről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2020. évi LIX. törvény 28. §-a helyezte hatályon kívül, amely 2020. június 19-én, szintén az indítvány benyújtását követően lépett hatályba.
- [21] 10. Az Abtv. 64. § e) pontja alapján az Alkotmánybíróság érdemi vizsgálat nélkül visszautasítja az indítványt, ha a vizsgált jogszabály hatályvesztését állapítja meg. Az Abtv. e rendelkezése alapján ez alól csak a bírói kezdeményezés és az alkotmányjogi panasz alapján indult, konkrét normakontrollra irányuló eljárások jelentenek kivételt [38/2012. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [19], megerősítette: 31/2015. (XI. 18.) AB határozat, Indokolás [17]].
- [22] Tekintettel arra, hogy az indítvány a fenti kivételi körben nem nevesített nemzetközi szerződésbe ütközés megállapítására, valamint absztrakt normakontrollra irányul és az R1. és az R2. egészének alaptörvény-ellenességét állítja, az Alkotmánybíróság a hatályukat veszített jogszabályi rendelkezések felülvizsgálatát kezdeményező absztrakt normakontroll-indítványt, ide értve a nemzetközi szerződésbe ütközését állító indítványt is, az Abtv. 64. § e) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2020. október 6.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Sulyok Tamás
előadó alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: II/919/2020.

